

Redaktori:

- carrie -	Karolína Brosková, kvinta
- jenna -	Jana Štrbová, kvinta
- milk -	Zuzana Kubíková, kvinta
- evita -	Eva Hlavnová, 2.C
- sally -	Alžbeta Babaríková, kvinta
- m.y.a. -	Miroslava Blažeková, 2.C
- susan -	Zuzana Janigová, kvinta

Prispievatelia:

Peter Trizna, 1.A
Barbora Skubíková, 1.A
Lenka Kubíková, 1.D

Foto:

- carrie –
a záloha z nášho počítača

Ilustrácie:

- pe@a -	Petra Nemcová, kvinta
- mucha -	Lucia Urbanová, kvinta

Ďakujeme (veľmi pekne ďakujeme):

- **Quiltex-u** za sponzorské peniaze
 - **Lekárni Podbreziny** taktiež za sponzorské peniaze (dokonca až na budúce číslo)
 - **P.p. Kováčikovej** za (čiastočnú) gramatickú kontrolu
 - **Osobe**, ktorá si neželala byť menovaná za dokončenie gramatickej kontroly
 - **Ing. Broskovi** za grafickú úpravu tohto plátku
 - Všetkým osloveným **profesorom**
 - **Všetkým**, s ktorými sme robili rozhovory
 - **Tlačiarňam Typopress** za vytlačenie
 - **Pánovi riaditeľovi** za to, že bol trpezlivý pri mojich nekonečných otázkach a dotazoch
- a **Vám** za príspevky a vyjadrenia

P.S. Nezabudnite, že žijeme len raz, a preto si pomáhajte, usmievajte sa, ale hlavne sa milujte. Aby bol náš svet krajší.

Len to naj

.... Vám praje

Redakčná rada

G*U*Č

Gymnazistom Určený Časopis
GMMH Lipt. Mikuláš
2001/2002

Noví rodičia?

Vlaňajšiu redakčnú radu vystriedala nová, energická, moderná, mladá, inteligentná, s peknými nohami, zbehaná vo všetkých témach a u profesorov obľúbená redakčná rada v zostave vid'. zadnú stranu tohto plátku.

Vytvorenie tohto bulvárneho plátku nás stálo veľa síl a námahy. Poniektorí si už trhali vlasy. Ak máte riedku hrivu, hláste sa u nás, veľmi radi vám dáme parochňu.

V jednom z GUČ – ovských úvodníkov bola spomenutá veľmi pekná myšlienka:

„GUČ je vlastne rodičmi opustené dieťa, cestujúce generáciami, ktoré si vždy niekto na tri – štyri roky adoptuje a potom ho, rovnako ako rodičia, z nutnosti opustí. Znie to celkom smutne, ale je to celkom radosť byť na chvíľu otcom i matkou a nemyslieť na vzdialenejšiu budúcnosť a zháňať peniaze na výživu dieťaťa (skonsumuje vždy veľa papiera a tlačiarenskej čierne) a presviedčať všetkých a seba, že naše dieťa je to najlepšie a veriť tomu. Veriť. To je dôležité. Sebe, dieťaťu a budúcim rodičom.“

S touto peknou myšlienkou vyšiel Marek Paulík, -brko-. Dúfame, že budeme dobrými rodičmi a naše dieťa sa vám bude páčiť. Naše malé (ale už pomerne staré) bude potrebovať veľa teta a ujov, takže hláste sa.

Redakčná rada

Nevieme, z ktorého roku je táto fotografia gymnázia, ale asi musí byť pomerne stará, pretože ak sa dobre pozriete, tak môžete na budove vidieť popínajú rastlinu (to tmavé je ono) a komíny, ktoré tam dnes už nie sú. A taká drobnosť, okno nad vchodovými dverami je zamúrané.

Snaha bola

Keďže úvodník zväčša píše šéfredaktor, ale v našom prípade sme to písali všetci spolu, teda redakčná rada (bezo mňa), tak som si dovoľila vymyslieť novú rubriku, a to záverník, v ktorom celý tento plátok uzavrieme.

Ak ste GUČ čítali od začiatku a práve ste došli sem, tak máte za sebou približne 27 strán, ktoré sme produkovali takmer pol roka. Snažili sme sa priniesť niečo, čo tu ešte nebolo a čo by vás mohlo zaujať, rovnako tak, ako to zaujalo nás. Či sa nám to podarilo, to sa dozvieme buď časom alebo vôbec.

Keď sme si prezerali staré čísla GUČ-u, tak sa nám veľmi páčil ten, v ktorom bola TÉMA.

V každom prípade si myslím, že ako sa tu už spomínalo, téma drog je síce často spomínaná, ale v súčasnosti (a zvlášť pre našu generáciu) je to veľká hrozba a môžeme sa s drogami stretnúť kdekoľvek a kedykoľvek, preto sme aj my siahli po tejto téme.

Taktiež sme sa vrátili k starej dobrej poviedke z toalety, ktorá je známa tým, že nikdy nemá hlavu ani päť a už vôbec nie zmysel. Ale keď to vezmeme z tej druhej strany, tak nenájde nič, čo by malo zmysel, pretože ten nám zvykne celý život unikať a preberieme sa až keď už je neskoro, a preto ani my sme nechceli byť zaostalí a vzišla z toho „Mara a dvanásť traktoristov“.

Ako som už spomínala, chceli sme priniesť niečo nové, čím je napríklad rubrika „Pre fanúšikov hudby“ alebo viac článkov o študentskej činnosti a dianí okolo nás. („Zo školských lavíc“, „Rozhovor so slečnou Krevovou“)

A v rámci našej progresívnosti sme sa zamerali na odbúranie problému komunikácie medzi študentmi a profesormi. Sú to výroky, ktoré vyslovili študenti a profesori, na ktorých sa vždy všetci schuti zasmejeme. Zlepšuje to náladu a v konečnom dôsledku nám to prináša poznanie, že aj profesor je tvor mysliteľný. Istým spôsobom máme teda všetci k sebe bližšie, čo nás veľmi teší.

A úplne na záver, snaha z našej strany naozaj bola a na ďalšie číslo snaha ešte aj je. Už treba len peniažky a články, ktorých je stále málo, preto píšete!!!!

- carrie -

Úvodník	2
TÉMA: Alkohol, fajčenie a drogy	4
TÉMA: Rozhovor s p. Paliderom	5
TÉMA: Vyjadrenia profesorov	6
TÉMA: Vyjadrenia študentov	8
TÉMA: Anketa	10
Úvaha o bežných veciach	11
Rozhovor s Ľ. Velebným	12
Rozhovor s A. Slafkovským	13
Čo nového?	14
Z čreva básnika I	15
GUČ Poster	16
Zo školských akcií	18
Rozhovor s A. Krevovou	20
Zo školských lavíc	21
Čo by sme mali vedieť?	22
Poviedka z toalety	23
Pre fanúšikov hudby	24
Z čreva básnika II.	25
Rozkoše stravovania II	26
Z každého rožku trošku	27
Testík	28
Horoskopy	29
Relax	30
Záverník.	31

Adekvátny,
Armagedon, Banka,
Bojko, Bokom,
Brzda, Cela, Cena,
Človek, Čtitel', Dáma,
Dano, Drevina,
Epidémia, Genialita,
Gymplák, Gynekológ,
Hadica, Informácia,
Kabinet, Kakao,
Kikiriki, Klon, Kocka,
Kolega, Kolobežka,
Kolotoč, Kuba,
Kultivovaný, Kurt,
Lepra, Lopatka,
Lopta, Lovec, Maska,
Mäso, Milonár.

SUS=0

Mrázik, Muka, Múmia, Nadarmo, Námaha, Nos, Obal, Óda, Odveta, Okolie,
Oliva, Osa, Paleta, Pentagon, Plot, Podmaniteľka, Potkan, Potopa, Pseudonym,
Rakva, Ruky, Sebaobrana, Sedem, Sedma, Sen, Schizma, Skica, Slovo,
Spevák, Spoločník, Strašiak, Supy, Svetovláda, Šialenec, Špina, Štipka, Tabak,
Tácka, Taška, Ten, Tík, Tovar, Traktor, Tráva, Tyran, Urán, Úsilie, Vak, Veverička,
Viera, Votreclec, Vysokoškolák, Vzdelanie, Vždy, Zabudol, Zotročiť.

O problémoch mladých sa toho nahovorilo už veľmi veľa. Možno sa niekomu bude zdať, že je to zbytočné, ale nie je. Čím menej budeme o nich hovoriť, tým menej ich budeme chápať. Drogy sú v tejto dobe číslo jeden. Nielen tie „tvrdé“, ale hlavne tie takzvané „mäkké“ ako fajčenie, alkohol a v čoraz väčšej miere aj marihuana. Skúste si tak spomenúť, kedy ste naposledy držali v ruke fľašku (nie prázdnu) a fajčili cigaretu. Že nikdy? Tak to ste asi príliš slušní alebo máte krátku pamäť (alebo ste jeden z mála).

Veková hranica sa nezadržiateľne znižuje. V Lipt. Mikuláši funguje Pálkovo centrum, ktoré sa zaoberá ...(viď ďalšie stránky). To je jedno zo stredísk, ktoré už pomáha „závislým“, ale osvetu robí napríklad aj Múzeum ochrany prírody a jaskyniarstva, v ktorom sa okolo októbra uskutočnila výstava na túto tému (ja viem, bolo to dávno, ale keď sa robil GUČ, bolo to aktuálne). Tuskto cestou by som chcela poďakovať dvom pani profesorkám, ktoré tam s nami (počas vyučovacích hodín) šli. Veľmi som si síce výstavu nepozerala, ale beseda, ktorú tam robil pán Palider, bola úplne super. (S týmto pánom si môžete prečítať rozhovor na ďalších stranách tohto plátku.) Aby tento článok nebol len mojím monológom, zašli sme medzi vás, študentov, a medzi vás, profesorov, aby sme zistili vaše názory. Nech sa páči a príjemné čítanie vám praje redakčná rada.

P.S.: Vyjadrenia profesorov sme riešili formou rozhovorov, pretože aj tak sme sa o tom s nimi rozprávali (nebol to ich monológ).

P.S.2: A u študentov je to niekde vyjadrenie a niekde to bol takpovediac dotazník.

- jenna -

Začneme všeobecne o drogách a budeme pokračovať rozhovorom s p. Paliderom, ktorý sme už spomínali.

Ľudia už od nepamäti užívali drogy z lekárskeho alebo duchovných dôvodov, no zavše iba z pôžitkárstva. Abúž omamných látok sa vyskytuje a ďalej prežíva vo všetkých známych societách a kultúrach. Užívanie drog je prijímanie nebezpečnej látky, pravidla nepovolenej. Zvyčajne sa však hovorí o tom, čo je spoločensky prijateľné, než o tom, čo je škodlivé. Samozrejme nie každá spoločnosť má tendenciu prijímať význam drog rovnako.

Ako sa človek dostal k drogám? Kto ho prinútil ich brať?

V prvom rade by sme si mali vysvetliť, čo to vlastne droga je. Pri užívaní drog vzniká tzv. drogová závislosť. Jednak telesná (somatická) a psychická. Psychické faktory ovplyvňujú zážitok somatickej závislosti. O čo viac sa narkoman bojí abstinencie, o to horšie budú telesné i abstinénčné príznaky. Dávky nie sú relevantné a neustále užívanie drog sa môže stať vyčerpávacím cieľom. Postupne preberá funkciu dominantu, spoločnosť, veci okolo nás sa stávajú neviditeľnými a je tu len droga. Avšak je otázne chápanie významu týchto narkotík v každej spoločnosti. Odlišné kultúry, náboženstvá, odlišné podmienky v každom z nich. Pre niektorých indických askétov je kanabis posvätný a pomáha na ceste za pravým poznaním. V kresťanskom svete sa jeho užívanie trestá. No na druhej strane, od nepamäti sa používa alkohol priamo pri náboženských obradoch. Islam odmieta všetko. Medzinárodné zákony však umožňujú legálne požívať istý druh drog. Napr. kanabis je v určitých indických štátoch dostupný. V obmedzenej miere sa môže používať aj v niektorých európskych štátoch. V ostatnej Európe sa za najpoužívanejšiu drogu považujú amfetamíny – zvyšujú činnosť dôležitých orgánov, slovnú a pohybovú aktivitu, zlepšujú náladu, znižujú ospalosť a pocit hladu. No na druhej strane spôsobujú bludy, nekľud, pocity úzkosti. Medzi ďalšie narkotiká patrí napr. ópium. Medzi najčastejšiu formu užívania ópia patrí fajčenie, ďalšia forma je žuvanie. Najúčinnější a najvyhládavanejší z jeho alkaloidov je morfium. Kokain – najčastejšie sa šnupe, pripravujú sa kokainové nápoje, otrava kokainom spôsobuje, že ženy sa stávajú nymfomanickými. U mužov vzrastá pohlavná túžba, ale klesá schopnosť ukojiť ju. Hašiš, LSD, barbituráty, benzodiazepíny, kofeín, nikotín – sú len náznamom z veľkého množstva používaného tovaru.

Hodnota obchodu so zakázanými drogami v Bolívii a Kolumbii zväčša s kokainom presahuje súhrnú hodnotu všetkých ilegálnych obchodov. Drogy sú veľmi ľahko prístupné, no o tom či sa droga presadí, alebo nie, nerozhoduje jej prístupnosť, ale pripravenosť spoločnosti prijať alebo odmietnuť ju.

Sú to lieky, ale aj jedy. Poskytujú neopakovateľné pocity, opojenie, no taktiež kruté prebudenie. O tom, ktorý spôsob konzumácie prevláda, rozhoduje väčšina. Alkohol a tabak sú zaradené na prvých priečkach. A tu je ten paradox. Prečo sme ochotní niektoré drogy tolerovať, napr. hašiš v Oriente, kanabis, ale iné nie. Prečo? Sú určené hranice tolerancie? Odkiaľ-pokiaľ? Pomáha droga pri obrane spoločnosti alebo je to symbol jej zlyhania? Je tu ešte veľa otázok, na ktoré nemáme a ešte dlho nebudeme mať odpovede.

Potenciálny toxikoman je každý, no každý má právo voľby, možnosť rozhodnúť, aká bude naša spoločnosť.

- evita -

Strelec

Zajtra budete mať trochu blbý deň: zaspíte do školy, frajer/ka vám dá kopačky, zrazí vás auto a skončíte v márnici. Nezúfajte však. Na pohreboch o každom hovoria vždy tak pekne ..

Baran

Nechcem túto situáciu špecificky klasifikovať, ale z globálneho hľadiska je to neprincipiálne bazírovanie na humanitu aspektu, z čoho logicky vyplýva, že ste fyzicky aj psychicky indisponovaní.

Kozorožec

Zajtra by ste sa mali vyhýbať preplneným obchodom, podchodom a záchodom. Najlepšie bude, ak ostanete doma a prečítate si GUČ.

Býk

Chcete mať od všetkých pokoj? Začnite spievať.

Blíženci

Piť, či nepiť? To je otázka. Blbé je nepiť a robiť sa, že piješ, no horšie je piť a robiť sa, že nepiješ. Takže piť, či nepiť? Opýtaj sa publika.

Rak

Máš jeden problém: Nemáš peniaze. Máš dve možnosti: 1. Udobri sa s maminkou a tá ti prachy dá (nie je to isté) 2. Nájdi si brigádu (ktorý blbec by to robil?)

Máš jedno riešenie: Nemáš peniaze!!

Volám sa GUČODORA. Prebývam vo vás už tisíce rokov (to je aj vidno). Vaše problémy sa snažím riešiť (alebo vyhľadávať?). Zavolaj na číslo XYU/5A2 37 73 alebo LM 805 AA.

Na rafte: Freneticky veslom mával,
chytí z toho depku,
zasiahol ma medzi oči,
rozdrl mi lebku!

Žiačik: Ceruzkou si v uchu špáral,
lovil ušný cement,
do ruky mu niekto drgol,
už je z neho dement.

Lev

Ak sa zajtra zobudíš v miestnosti s čudne zamrežovanými oknami, plnej ľudí v bielych plášťoch, neľakaj sa – na psychiatrii varia celkom dobre.

Panna

Tvoj život je smutný, všetko je nanič. To je však len začiatok problémov. Netvárite sa smutne kvôli tomuto horoskopu, lebo točí vás skrytá kamera a keď sa smejete, ste krajší.

Škorpión

Na každého sa usmievaš, zrejme si nevýslovne šťastný. Dôvod – nevydarená plastická operácia.

Vodnár

Prečo si taký pocitý a učíš sa na každý predmet? Prečo si všetky úlohy píšeš doma, tak ako to (ne)má byť? Zamysli sa nad sebou! To nerobí ani tvoj pes.

Váhy

Tvoj osud v nasledujúcich dňoch ti bližšie špecifikuje veštica GUČodora, ktorá ti zavolá, keď si na teba spomenie.

Ryby

Najbližšie Vianoce na teba spadne vianočný stromček a rozbijú sa o teba všetky gule. Čo z toho vyplýva? Si rozbíjač gulí. (alebo drtič?)

Kávička: Zase som si kávu vylial
medzi biele klávesy,
na utretie budem musieť,
z okna zvesiť závesy.

Elektrická bábka: Elektrina zrádna
vo vodičoch tečie,
už sa z bábky dymí,
už sa ona pečie.

- Čo alebo kto je Popoluška?
 - nový druh cigariet
 - dievča so zhorenými ušami
 - prací prášok
- Kam odišli macocha a jej dcéry?
 - ožrať sa do Kietky
 - kúpiť si novú rýchlovarnú kanvicu
 - na roh
- Odkiaľ mala Popoluška nové šaty?
 - bol výpredaj na trhu
 - požičala si otcove
 - neviem, oblečená Popoluška ma nezaujíma
- Prečo Popoluška o polnoci utiekla?
 - preháňadlo začalo účinkovať ...
 - spomenula si, že zabudla vypnúť plynový sporák
 - neviem, ja som už vtedy spal(a)
- Čo stratila Popoluška na schodoch?
 - panenstvo
 - ruku
 - nohu
- Ako sa dostala domov?
 - taxíkom
 - na bicykli
 - vzdušnou čiarou
- Prečo ju princ hľadal?
 - nemal čo robiť
 - mal čo robiť, ale nemal s kým
 - ukradla mu protézu
- Kde ju našiel?
 - v BILLE

- nenašiel ju
 - blbá otázka ...
- Čo bolo potom?
 - 15 detí
 - nič
 - pred alebo po ...?

Vyhodnotenie:

0 – 1%

Mám pre teba dve možnosti:

1.To, ako si odpovedal(a) na otázky, nepoviem Popoluške a ty máš dvacku.

2.To, ako si zodpovedal(a) test poviem, Popoluške a ona ti dá po hube.

P.S:Muchotrávky nejedz.

2 – 4%

Si priemer a to je na trojku. A trojku žerú len zajace. Tie však zdrhli a máme len morky.

P.S:Lepšie ako nič.

5 – 10%

Úspešne si zvládol (zvládla) test, a preto ťa Popoluška, Maruška, Snehulienka a lienka vymenovali za ich zástupcu. Tvojou prvou úlohou je nájsť Červenú Čiapočku, ktorá ušla spolu s vlkom do Ruska a ukradla aj všetky zásoby pušného prachu, takže v puške práve nemáš nič.

P.S: Je to červené a je to za rohom. Čo je to? Červená Čiapočka s puškou.

- milk & sally -

Zašli sme do Pálkovho centra, aby sme urobili rozhovor o danej problematike s odborníkom na problémy mladých, pánom Paliderom. Ako sám povedal, niektoré naše otázky ho trochu zarazili, ale vynašiel sa a vznikol z toho celkom pekný a príjemný rozhovor. Veď posúďte sami.

Čím sa zaoberá Pálkovo centrum?

Pracovníci PC sa snažia poskytovať šiesty rok komplexnú preventívnu starostlivosť deťom a mládeži, ktorí sa z rôznych dôvodov dostali do problémov. Táto činnosť sa uskutočňuje na princípoch poradenskej komunity. Okrem toho spolupracujeme so študentmi niektorých stredných škôl v regióne Liptova v rámci rovesníckeho projektu prevencie závislostí. Dôležitou súčasťou našej práce je pomoc mentálne hendikepovaným deťom a nezamestnaným mládeži.

Ako sa k vám dostanú?

Väčšinou ich nahlásia rodičia, učitelia, sociálni kurátori, policajti alebo sem prídu s kamarátmi, čo sem už chodia.

Máte aj iné aktivity ako komunity?

Áno, sú to v prevažnej miere prázdninové aktivity. Ako napríklad pobytové tábory, výlety, športové podujatia,...

Nemajú problém spolupracovať s vami?

V prevažnej miere takýto problém neexistuje, lebo v PC preferujeme dobrovoľnú spoluprácu s klientom. Ale existujú aj výnimky.

Chodia s nimi na sedenia rodičia?

Raz za čas prídu na konzultácie a snažili sme sa založiť aj komunitu rodičov, ale tento plán nevyšiel, lebo väčšina dospelých si nedokáže priznať, že ich dieťa má problém.

Ako by ste svojmu dieťaťu vysvetlili, že drogy sú zlé?

Snažil by som sa s ním rozprávať, nie tak ani o drogách, ako skôr o jeho pocitoch, strachoch a radoostiach z bežných vecí v živote, a tak si získať jeho dôveru..

V ankete, ktorú robili študenti GMMH bol názor, že mladí berú drogy, fajčia a pijú aj preto, lebo rodičia na nich nemajú čas. Čo si o tom myslíte?

Áno, je to jeden z dôvodov. Rodičia si svoje deti často nevyšmávajú a dieťa má chuť zakričať: „Všimnite si ma!!!!“ Keď si rodičia nevyšmávajú jeho aktivity v škole a doma, mladí ľudia v snahe vzbudiť pozornosť, neraz začínajú fajčiť, piť alkohol alebo v horšom prípade užívať tvrdé drogy. Ale droga nie je adekvátny spôsob riešenia, ktorým by vytrestal rodičov ...

Aký máte pocit pri ľuďoch, ktorí odmietajú vašu pomoc?

Je to väčšinou pocit bezmocnosti, ale samozrejme prihlíadam na právo slobodného rozhodnutia.

Kedy si myslíte, že mládež dospieva?

Podľa mňa, v momente, keď si začne uvedomovať zodpovednosť za seba.

Aké sú najčastejšie otázky na besedách?

Či sme skúšali marihuanu alebo drogy, či je marihuana škodlivá, o tom prečo nie je pochopenie medzi mládežou a dospelými a mnoho iných.

Zaujímavá otázka. Zodpoviete nám ju?

Názorové a iné rozpory medzi mládežou a dospelými sú večnou témou ... Ale väčšinou ide o rozpor medzi tým, čo my dospelí hovoríme a v čom skutočne žijeme a nezmieriteľnosťou mladých ľudí s týmto stavom. Ale večné je aj to, že väčšina „mladých rebelantov“ skončí v dospelom veku rovnako ...

Ovplyvňuje, podľa vás, televízia mládež?

Áno a ponúka pseudoideály, ale nedá sa to zovšeobecňovať. Je to továrň na vymývanie mozgov.

Čo si myslíte o živote?

Pri tejto odpovedi si dovoľím zdanlivý odklon od témy a pomôžem si citáciou z výpovede Nikol, ktorá je zo skupiny našich známych abstinujúcich narkomanov: „ Život je krásny, aj keď je prepletený rôznymi bolesťami. Všetci máme tie svoje citlivé miesta, stávame sa zraniteľnými ...“

- jenna & carrie -

Na našu tému sa nám ako prvý vyjadril **p.p. Kalinay**, ktorému sme položili takéto otázky:

Pijete alkohol?

Áno, ale primerane! Ale keď je príležitosť, vypijem si aj viac, napr. s kamarátmi na chate a bez manželiek. Ale tam pijeme len pivo, žiadne destiláty.

A čo fajčenie?

V 15-tich, 16-tich som to skúšal, fajčiť viem, ale viem bez toho žiť.

A marihuana?

Skúšal som ju na vysokej škole. Jedna bola slabá ako seno, takže mi z nej nič nebolo. Ale raz mi dal kamarát takú, že som sa po nej smial ešte hodinu.

Máte skúsenosti s fajčením u nás na škole?

Tak určite, takí tretiaci, štvrtáci. Minule som prišiel do Ski klubu a jedni tam fajčili. Podobné je to aj s alkoholom. Iné je keď vypijete 2-3 dl vína, ako keď sťahujete jeden pohárik vodky za druhým. U študentov som sa stretol aj s tým. Nie je príjemné, keď niekomu musia, kvôli alkoholu, robiť výplach žalúdka. Napr. jeden chalan musel 48 hodín ležať v nemocnici, aby vytriežvel. Každý človek si môže vypiť, ale len od určitého veku. Na vine sú aj obchodníci, veď v rôznych podnikoch predávajú alkohol každému. My, keď sme ako študenti išli na preteky a prišli sme tam do krčmy, hneď si pýtali občianku a bolo im jedno, že medzi nami 17-ročnými boli dvaja-traja osemnásťroční, pivo predali iba im. Domov som prvýkrát prišiel pripitý, keď som bol štvrták (na gympli). Rodičia sa smiali, lebo mi bolo veľmi zle.

Aký je váš názor na tvrdé drogy?

Tvrde drogy sú svinstvo. Vy máte ešte šťastie, že sa o ich škodlivých účinkoch píše. Veď aj v televízii ukazujú narkomanov. Určite je rozdiel, keď si dáte marihuanu raz za pol roka, ako keď ju fajčíte stále. Ale u nás na gympli som sa s tvrdými drogami ešte nestretol. Určite to branie drog závisí aj od intelektu. Niektorí si povedia: Potiahol si kamarát, potiahnem si aj ja, pichol si kamarát, pichnem si aj ja. V Liptovskom Mikuláši drogy však nie sú také rozšírené ako v Bratislave, ale určite sa tu dá zohnať všetko.

- jenna & milk -

Aj **p.p. Antoškova** bola taká ochotná a strávila s nami chvíľu pri rozhovore.

Čo si myslíte o fajčení?

Fajčenie sa podľa mňa za posledných 4-5 rokov v našej škole zmenšilo. Horšie je, že mladí ľudia začali viac inklinovať k alkoholu a k drogám. Táto kombinácia je veľmi škodlivá a v mnohých prípadoch vedie k tragickému koncu.

A čo si myslíte o tých, ktorí to vyskúšali?

Niektorí vyskúšajú drogu len zo zvedavosti a svoj pokus viac neopakujú. Iní, ktorí nemajú pevnú vôľu a veľké životné problémy, sa snažia nájsť východisko práve v drogách. Dostávajú sa však ešte do väčších zdravotných a finančných ťažkostí.

Podľa vás, aká je najlepšia prevencia?

Najlepšia prevencia proti drogám, je láska rodičov k deťom, citové zázemie a dostatok času počas celého roka. Významné miesto má aj osвета.

Kedy dospieva dnešná mládež?

Myslím si, že je to oveľa skôr, ako to platilo pre moju generáciu. Dnes je to už v 12.-13. rokoch. Vyplýva to z toho, že mnohé deti sú odkázané sami na seba, lebo rodičia nemajú čas a vplyv multimédií. Tento jav však nepovažujem za pozitívny.

- jenna & carrie -

P. Rádi (technik) bol síce prekvapený, ale súhlasil.

Aký máte názor na alkohol, fajčenie a drogy? Skúšali ste to?

Nie, nepijem, nefajčím, neskúšal som ich. Myslím si, že všetko je povolené, ale nie všetko je prospešné. Alkohol, fajčenie, toto všetko spoločnosť toleruje, ale následky sa jej vracajú, napr. kriminalita, rozpad rodín, nehody, ... Proti drogám sa snaží aj bojovať, ale niektoré sú zase povolené, napr. marihuana. (v niekt. štátoch) Je to akási schizofrénia zo strany štátu.

Nestretli ste sa niekde s dílermi drog? Napríklad na diskotékach.

Nie, nestretol. Ale myslím si, že keď má o to človek záujem, tak si to dokáže zohnať.

Opili ste sa niekedy?

Áno, viackrát. Na druhý deň som sa však hanbil a bolo mi zle. Spôsoboval som pritom problémy aj

Rozprávočka o troch prasiatkach na dobrú noc

Za siedmimi horami a siedmimi krčmami žili tri ružovucké prasiatka so svojou mamičkou.

Mamička ich raz vyhodila z domčeka, lebo jej neplatili peniažky za nájomné. (Volali ju mamička úžernička). Keď odchádzali, mamička im povedala: „Dávajte si pozor na zlého vlčika, lebo vlčík je (na) prasiatka!“

Prvé prasiatko sa rado obliekalo a míňalo peniažky. Postavilo si domčúrik zo slamy. Onedlho prišiel vlčík, sfúkol domčúrik a spapkal prvé prasiatko.

Druhé prasiatko nemyslelo... Nemyslelo na nič, iba na žrádielko. Postavilo si domček z drevka. Prišiel vlčík a spapkal aj druhé prasiatko.

Tretie prasiatko bolo najmúdrejšie. Vyhralo v športke a postavilo si peknučkú vilku z tehličiek. Prišiel vlčík, vilku nesfúkol a prasiatko ho pozvalo na poldecák. Opilo ho a rozpáralo mu bruško nožičkom. Zachránilo bračekov a odporučilo im, nech si stavia na športku. Oni si stavili a mali vilky (zase Happy end).

Čo ste sa detičky naučili z tejto rozprávočky o prasiatkach? No predsa: neverte zlému vlčíkovi...

- pe@a -

Prečo sa trápiť?

Sú len dve veci, pre ktoré by si sa mal trápiť. Buď či si zdravý, alebo či si chorý. Ak si zdravý, tak sa nemáš prečo trápiť. Ale ak si chorý, tak sú len dve veci, ktoré ťa môžu trápiť. Buď či vyzdravieš, alebo či zomrieš. Ak vyzdravieš, tak sa nemáš prečo trápiť. Ale ak zomrieš, tak sú len dve veci, ktoré ťa môžu trápiť. Buď či pôjdeš do neba, alebo do pekla. Ak pôjdeš do neba, tak sa nemáš prečo trápiť. Ale ak pôjdeš do pekla, budeš mať toľko roboty s potriasaním rúk so starými priateľmi, že ti nezostane čas trápiť sa. Tak PREČO SA TRÁPIŤ?

- jenna -

Úsmev

Nestojí nič a prináša mnoho. Obohacuje toho, kto dáva. Trvá len chvíľku, ale spomienka naň je niekedy večná. Nikto nie je taký bohatý, aby sa bez neho zaobišiel. Nikto nie je taký chudobný, aby ho nemohol darovať. Úsmev vytvára v domove šťastie, v starostiach je oporou a citlivým znakom priateľstva. V únave prináša odpočinok, pri znechutení vráti odvahu, v smútku je potechou a pre každú príležitosť je liekom prirodzeným. Dobré je, že si ho nemožno ukradnúť, pretože má hodnotu vo chvíli, keď sa dáva. A keby ste niekoho stretli a nemal by pre vás úsmev, hoci naň čakáte, buďte veľkorysí a obdarujte ho svojím, pretože nikto nepotrebuje úsmev tak veľmi ako ten, kto ho nemá pre druhých.

- prebraté z Čajovne -

Nádej

Kdesi v hĺbke mojej mladej duše horí sviečka nádeje. Je taká malá, že asi zhasne. No silák vôľa jej to nedovolí. Keby tá sviečka zhasla, nastala by tma, chlad a prázdnota. A ja sa tmy bojím, nevedela by som sa s ňou zmieriť. Moje telo by chradlo, mrelo, srdce by stvrdlo. Bola by som len bezcitná ľudská troska bez kúska šťastia, pochopenia a nádeje. Ale ja si ten oheň života udržujem. Čarodej sen mi znova a znova prikladá sviečky a moja duša je nimi naplnená tak, ako môj život za pár rokov. No ja verím, pevne verím, že to bahno choroby, ktorá vsakuje do môjho tela ako rosa do prebudenej zeme zmizne navždy a znova budem plná zdravia, sily a života.

- milk -

13:30 ZULU
školská jedáleň GMMH

Stravovať či nestravovať

(poznámka veliteľa tohto čísla: viem, že konštruktívna kritika jedálne tu už bola, ale tesne pred uzávierkou sa jednej z členiek redakčnej rady (dole podpísanej) takmer podarilo spapať niečo, čo by málokto z nás čakal. V každom prípade berte tento článok s rezervou a berte na vedomie, že ho písala v zápale zúrivosti, takže ak nechcete byť hladní, tak sa radšej stravujte v našej jedálni aj naďalej, keď nič iné, tak sa aspoň pobavíte)

Človek sa celý deň prediera ťažkými bojovými podmienkami, aby si aspoň na chvíľu mohol oddýchnuť a doplniť energetické zásoby v mierovom území, v školskej jedálni. Najprv si musí vytrpieť státie v rade, v ktorom platí pravidlo: prežije len najsilnejší. To znamená, že vpredu stoja tí najdrzejší, najväčší a ...

Keď sa napokon dostanete k okienku a čírou náhodou máte platný lístok, je veľmi pravdepodobné, že sa dostanete k jedlu. Potom sa objaví ďalší problém, kam si sadnúť. V čase najväčšieho návalu je veľký problém nájsť si voľný stôl, ale potom je problém nájsť si použiteľný stôl. To znamená, aspoň ako-tak čistý, s funkčnými stoličkami a v tom lepšom prípade bez neodnesených tanierov a podobných dekorácií. Keď sa vám podarí tento problém vyriešiť, prichádza otázka: „Dáma si aj polievku?“ Ak ste si všimli, čo všetko dokážu „inteligentní“ študenti GMMH so zvyškami polievky na svojom tanieri, asi sa jej radšej vyhnute. Dokonca som videla už aj plesnivý chlieb. A napokon tu máme druhé jedlo, na to, že sa tam vyskytujú vlasy, chlpy a sem-tam sa tam objaví aj nejaký ten nechťík sme si už zvykli. Ale úplnou novotou je proteínový prídel v podobe červíka. Tie maličké biele tenké červíky v šalátoch ste určite častokrát prehliadli a možno ani nevideli, koľkokrát ste vypili spolu s ovocnou šťavou mravca. Veľká zaujímavosť je tiež rozvrh, podľa ktorého sa máte dostať na obed. V priestoroch jedálne sa môžete zdržiavať len v určenom čase a s platným lístkom. Ak sa tu náhodou objavíte niekedy inokedy, musíte pustiť pred seba všetkých, čo majú dvojhodinovku, sú mladší alebo patria medzi tú skupinku najdrzejších, ...ale aby tu na našu jedáleň nepadla len samá kritika, treba pochváliť aspoň buchtu, závinu a ak si niektorí spomínate, raz tu boli aj palacinky.

Ale to bolo tak strašne dávno, dávno, ...

TAK STRAVOVAŤ ČI NESTRAVOVAŤ? - to je otázka

- jenna -

ilustrácia: carrie

druhým.

Povedali ste si: „Nikdy viac, už to nespravím.“?

Áno, povedal.

Aký je váš názor na alkoholikov?

Človek podľahe svojím problémom, ale každý ich rieši inak. Niektorí prácou, alkoholom, druhý hazardnými hrami, drogami, ...

Ako by ste svojim deťom vysvetlili, aby nebrali drogy?

Každý si hovorí, že sa ho to nedotkne, ale asi iba vtedy, keby mal čarovný prútik, preto sa to vylúčiť nedá. Človek musí rátať so všetkým. Každý má možnosť dostať sa k drogám a každý musí zvážiť, či to je prospešné alebo nie.

Prečo ste vy nezačali užívať alkohol alebo drogy?

Vedel som, že to škodí zdraviu. Je vždy lepšie nezačať s drogami, ako sa potom trápiť a odvykať si.

Je fajčenie závislosť alebo jednoducho sme už začali a aj sme si uvedomili, že je to zlé, ale nevieme si povedať nie? (my vieme, je to trochu divná otázka)

Hlavne je to psychická závislosť, ale aj fyzická. Aby človek prestal fajčiť, treba zmenu celého postoja.

Čo by ste spravili, keby ste zistili, že vaša blízka osoba berie tvrdé drogy?

Nedokážem pomôcť človeku, ktorý fajčí, ako môžem pomôcť niekomu, kto berie tvrdé drogy? Odnaučiť druhého závislosti je ťažké ...

Čo by ste spravili, keby ste vedeli, že študenti berú drogy?

Osobne by som sa s tým asi nestretol. A keby áno, je to na triednych učiteľoch, čo s tým spravia.

Keby ste na lyžiarskom našli drogy, poslali by ste študentov domov?

Ľudia sa snažia riešiť problémy, ktoré sa ich netýkajú, ktoré nepoznajú. Radiť vie každý. Na riešenie takýchto situácií je kvalifikovaný učiteľ.

Teda riešite problém, keď je pred vami?

Áno alebo snažím sa! Ako som už spomínal, je ťažké pomôcť fajčiarovi, a teda riešiť problém, ale keď niekto taký dostane rakovinu, tak nech potom neplače.

- sally & carrie -

P.p. Maličká odpovedala takto:

Čo si myslíte o ľuďoch, ktorí berú drogy?

Myslím, že na túto otázku sa nedá jednoznačne odpovedať. Záleží na tom, prečo dotyčný človek začal drogy brať. Možno zo zvedavosti, možno pod nátlakom, možno o tom ani nevedel, možno bol v zúfalej bezvýchodiskovej situácii, ... Ale rozhodne treba ľuďom závislým na drogách pomôcť, samozrejme, ak o túto pomoc stoja.

Poznáte niekoho, kto ich berie?

Poznám osobne človeka, ktorý ich bral. Je to mladý človek vo veku mojich detí.

Popríklad, máte nejaké skúsenosti s nimi?

Osobné skúsenosti nemám.

A myslíte si, že študenti GMMH majú s tvrdými drogami skúsenosti?

Na túto otázku nepoznám jednoznačnú odpoveď. Tú poznajú skôr študenti.

Ako ste reagovali, keď prišli vaše deti domov opité?

Nemusela som zatiaľ reagovať, lebo sa to ešte nestalo.

Ste za legalizáciu marihuany?

Nie, myslím si, že by to problém s drogami neriešilo, skôr naopak. Ľahký prístup k droge by zväčšoval viacero k jej vyskúšaniam.

Boli by ste za klasifikáciu cigariet a alkoholu ako ilegálnych drog?

Myslím si, že za danej spoločenskej situácie to

neprichádza do úvahy. Aj keď mne osobne by to nevadilo.

- evita & m.y.a. -

O vyjadrenie sme poprosili aj **p.p. Dzuroškovú** a keďže to bolo robené na poslednú chvíľu, tak má rovnaké otázky aj p.p. Maličká a niektorí študenti.

Čo si myslíte o ľuďoch, ktorí berú drogy?

Podľa mňa sú to nešťastní ľudia. Buď s tým začali zo zvedavosti, z frajeriny, alebo chcú zakryť svoju vnútornú labilitu, alebo svoje komplexy. Popríklad s tým začnú pri určitých tlakoch (skúšky, problémy v rodine, v láske, ...). Určite ich ľutujem, lebo si myslím, že sú to slabší ľudia.

Poznáte niekoho, kto ich berie?

Nie.

Popríklad, máte nejaké skúsenosti s nimi?

Nie.

A myslíte si, že študenti GMMH majú s tvrdými drogami skúsenosti?

Nie.

Ako ste reagovali, keď prišli vaše deti domov opité?

Nemám s tým ešte skúsenosti.

Ste za legalizáciu marihuany?

Nie.

Boli by ste za klasifikáciu cigariet a alkoholu ako ilegálnych drog?

Neviem.

- evita & m.y.a. -

Študentov sme oslovili z rôznych tried a po našej vzájomnej dohode sme k ich vyjadreniam nedali mená. (Veď viete prečo.)

Toto sú vyjadrenia dvoch študentov.

Fajčenie: radšej s tým ani nezačínajte, ťažko sa toho zlozvyku zbavíte a neprináša to nič zaujímavé. Keď začnete príliš skoro, môžete dopadnúť ako 160 cm zakomplexovaný "pako", ktorý len chcel zapadnúť a skúsiť niečo nové. A taký príjemný pach z úst ste nezažili a žlté zuby, prsty a s tou kondičkou ... Telocvikár len povie, ide to s tebou dole vodou. Alkohol: Nepoznám normálneho človeka, ktorý to nechcel skúsiť. Alkohol je metla ľudstva, a tak zametajme. A keď sa už riadite podľa tohoto hesla, tak pamätajte! S mierou! Namiesto toho pohárika "tvrdého", keď už je to nutné, radšej si dajte víno.

Ako sa staviam k problému alkoholu, fajčeniu a drog? Ja si v prvom rade myslím, že je to veľký celosvetový problém a trápi nás už desaťročia. Preto ho treba riešiť, ale ako? Každý mladý človek vyskúša alkohol, fajčenie a niekedy to dotiahne aj k droge. Prečo to vlastne mladí robia? Chcú jednoducho vedieť, ako to chutí, aké to má účinky, či je to naozaj také dobré, ako to opisujú kamaráti. Chcú zapadnúť do partie. Preto väčšina mladých (aj starých) začne postupne piť, fajčiť alebo fetovať a neskôr to už nedokážu zastaviť. Dnešní ľudia vyhľadávajú príležitosti, aby si mohli vypiť, pofajčiť s kamarátmi. Či je to už oslava narodenín, menín, nejaká diskotéka, ... Ja to vidím tak, že toho problému sa nedá len tak zbaviť. Možno keby sa zakázal predaj alkoholu a cigariet, ale ani to by nepomohlo, pretože ľudia sú schopní vyrobiť si to sami. Ja osobne si myslím, že nie je až také zlé, keď niekto raz v mladosti vyskúša alkohol, cigarety. Musí si však povedať: aspoň raz, ale už radšej nikdy viac. Nemám nič proti akciám, kde sa fajčí a pije v minimálnej miere, keď sme plnoletí. Mládežnícke (detské) akcie s alkoholom a cigaretami sú pohroma. Hoci poznám ľudí, ktorí žijú každý deň s cigaretou a fľaškou v ruke, neodsudzujem ich za to. Sami si zvolili takýto život, nikto ich do toho nenútil a ak sú závislí a nemôžu alebo nechcú prestať, môžu si za to sami. Ale keby ma niekedy niekto požiadal o pomoc pri zbavení sa závislosti, snažila by som sa mu pomôcť. Niekedy za to, že začnú fajčiť môžu aj rodičia, pretože ich deti chcú upozorniť, že žijú, aby sa o ne viac zaujímali. To sa týka však iba zaneprázdnených rodičov. Mnohí chcú urobiť rodičom problémy, chcú sa im za niečo pomstiť, a preto chodia domov opití a prefajčení. Niektorí začnú piť kvôli nešťastnej láske alebo kvôli úmrtiu nejakého blízkeho človeka. Dôvodov je veľa. Najviac sa mi však nepáčia, ba až sa mi hnusia, fajčiace dievčatá a ženy. Keď vidím mladé dievča s cigaretou, je to hnusné, jednoducho sa to nehodí. Viem, že je tento problém veľmi otrepaný, ale stále diskutabilný, preto dúfam, že raz sa ho podarí nejakým odborníkom vyriešiť a napraviť dnešnú skazenú mládež.

Niektorých sme požiadali, aby nám napísali vyjadrenie a iným sme dali pár otázok, ktoré znejú takto:

1. Aké máš skúsenosti s drogami?
2. Čo si myslíš o ľuďoch, ktorí berú drogy?
3. Poznáš niekoho, kto berie drogy?
4. Ako reagovali tvoji rodičia, keď si prišiel/a domov opitý/á?

Prvý študent odpovedal:

1. Žiadne. Iba s alkoholom.
2. Je to ich život a keď si ho chcú zničiť, tak ich veľmi ľutujem. Veď život je to najkrajšie. Myslím, že by sa im zišla pomoc blízkyh.
4. Nie.
5. Ešte sa mi to nestalo.

Druhý študent:

1. Žiadne s tvrdými, ľahké – alkohol.
2. Určite majú dôvod, aby ich brali, ale starosti a problémy sa dajú riešiť aj inak – drogy nie sú riešením.

4. Samozrejme.
5. Poslali ma spať a ráno mi uvarili teplú polievku – vraj mi mala urobiť dobre.

Tretí študent:

1. Žiadne. (iba alkohol)
2. Nemajú žiadnu budúcnosť, ťažko sa budú uplatňovať v živote.
3. Nie.
4. Mama bola nemilo prekvapená, otec mal pochopenie.

Štvrtý študent:

1. Žiadne.
2. Kazia si život a sú "totálne" blbí.
3. Nie.
4. Mama sa zasmiala a držala mi hlavu nad misou, aby som sa ... (no veď viete čo myslím)

Smädný pútnik

Niekedy sa cítim ako smädný pútnik plaziaci sa po tej najhorúcejšej púšti. Inokedy ako dáždňik, na ktorý v uliciach voda šuští.

Potom sa cítim zas byť vtákom takým, ktorý po oblohe lieta. Neskôr som večerom, do ktorého nočné lampy svietia.

Ja som len taký pútnik. Smädný pútnik, ktorý neodolá dúšku fantázie. Fantázia, to je krásny únik, ktorým básnikova duša stále žije.

Liek na nenávisť

„Pán doktor, pomôžte, som veľmi ťažko chorý, trpím na nenávisť, s ňou cítim koniec skorý.“

Ľúbiť som zabudol, je to veľmi dávno. Už tisíckrát som na spánku mal pištoľ s chladnou hlavňou.

Radosť už necítim, ale ani bolesť. Nenávisť ťaží ma, ťahám nôž za rukoväť. Myslel som kedysi, že peniaze sú všetkým. Teraz viem, že to nie je tak, snívam, čo mohlo byť predtým.“ Nato doktor z kresla vstal, zatváril sa clivo. „Proti tomu liekov nemám. Ostáva len dožiť život.“

A tak muž odišiel donosiť svoje jarmo, Poslednými priateľmi ostalo mu pár nemých stromov.

A tak treba na to pamätať, že srdce má byť láske otvorené. Ináč prázdni a chladní budeme podobať sa stene.

- Peter Trizna, 1. A -

Čo sneh pripomína?

Pokoj duše, medovník poliaty cukrovou polevou, labutie perie či nevinnosť dieťaťa, atmosféru sviatkov alebo azda

príchod, krutých udalostí, mrazivé neočakávané sklamanie, podlé objatie či množstvo zlých skúseností.

Netreba myslieť o ňom tak sklúčene, radšej hľadiet' naň zasnene. Usmiať sa pri pohľade na snehovú vločku, to už mnohý zabudli v tomto uponáhľanom zmätku.

O Vianociach po Vianociach

Ľudské srdcia mäkkšie boli. Čo ich urobilo mäkkšie? Aké to zavládlo čaro? Počas Vianoc sa zmenili.

Dni podfarbené radosťou, Tak krásne pôsobili, nepodávali si ruky s úzkosťou, zlo a podlosť odháňali.

Lenka Kubíková, 1.D

Jesenný list

A padá zo stromu žltá sa jagajúci list.

Ťažko dopadol pohltený sivosťou jesenného asfaltu, zomrel pod opätkom.

A jeho bratia sa nesú veternou dopravou celkom grátis a ak sa pošťastí mäkučko pristanú do mojich strapato rozviatych vlasov.

- Peter Trizna, 1.A -

Gorillaz

Na obrázku sú kreslené postavičky Murdoc, 2-D, Noodle a Rusel, ktoré možno poznáte z klipov, ako sú Clint Eastwood, 19-2000, či Rock the house. Spevák, ktorý sa ukrýva v postavičke 2-D je členom populárnej britpopovej skupiny Blur. Kreslená postavička Noodle mala pôvodne predstavovať šlapku. Na tohtoročnom odovzdávaní cien EMA vyhrala formácia Gorillaz cenu za BEST DANCE (19-2000) a BEST NEW SONG (Clint Eastwood). Som zvedavá, či aj ich druhý album bude taký úspešný.

Blink 182

Troj-členná partička strelených chalanov pochádzajúca z Kalifornie, ktorí sú známi svojím záchodovým humorom (Ak sa chcete o tom presvedčiť, pozrite si ich kreslené video k songu Aliens exist. Nájdete ho na ich webovej stránke www.blink182.com).

Tom (Thomas Matthew Delonge), 26 rokov, spev, gitara, pevne verí na mimozemšťanov, piercing na pere je len napodobenina, oženil sa v decembri.

Mark (Mark Allan Hopus), 29 rokov, spev, basy, odnaučil sa fajčiť, ženatý.

Travis (Travis London Barker), 26 rokov, bicie, najmladší zo skupiny, slobodný. Všetci traja si zahrali vo filme American Pie (hrali tam garážovú skupinu) a k American Pie 2 mali len singel.

Nevyzerajú na to, ale fungujú už 10 rokov. Najviac sa preslávili albumom „Enema of the State“, z ktorého pochádza len hit „All the small things“, ale z ich najnovšieho albumu „Take of your pants and jacket“ sa predalo už vyše 3 mil. nosičov. (dokopy majú 6 albumov: Live Mark, Tom and Travis show, Dude ranch, Cheshirefat, Buddha,

Ilustrácie: mucha

Enema of the state a TOJPAJ) Z tejto dosky beží na hudobných staniciach ich nový klip k songu „Stay together for the kids“, ale ešte stále je populárny song „First date“, kde sa podľa jedného

rozhovoru pre nemecké bravo vyhlásili za Begees 2.

Číslica 182, prečo?

V Írsku existovala rovnomenná techno skupina, čiže Blink. Táto skupina sa im vyhrážala, že ich dá na súd, a preto boli „Blinkovci“ nútení zmeniť sa na Blink 182. Nie je to však one eighty two, ale one eight two.

Na minuloročných odovzdávaní cien e.m.a 2001 vyhrali cenu za best rock (bola tam dosť silná konkurencia, U2, Crazy town, Linkin Park a Limp Bizkit). Na záver spievali song „First date“, no väčšina očakávala, že zahrajú „The rock show“, ale aj toto bolo veľmi pôsobivé.

Podľa mojich najnovších informácií leží Tom v nemocnici, čaká ho zložitá operácia chrbtice (má vyskočenú platničku) a kvôli tomu odvolali svoje turné po Európe. Dúfajme, že operácia bude úspešná a že ich čoskoro uvidíme stáť na pódiumoch. Avšak je škoda, že sa pravdepodobne nezúčastnia festivalu Warped town.

- mucha -

A druhá séria otázok je:

1. Čo si myslíte o ľuďoch, ktorí berú drogy?
2. Poznáte niekoho, kto ich berie?
3. Popripade, máte nejaké skúsenosti s nimi?
4. A myslíte si, že študenti GMMH majú s tvrdými drogami skúsenosti?
5. Ako ste reagovali, keď prišli vaše deti domov opité?
6. Ste za legalizáciu marihuany?
7. Boli by ste za klasifikáciu cigariet a alkoholu ako ilegálnych drog?

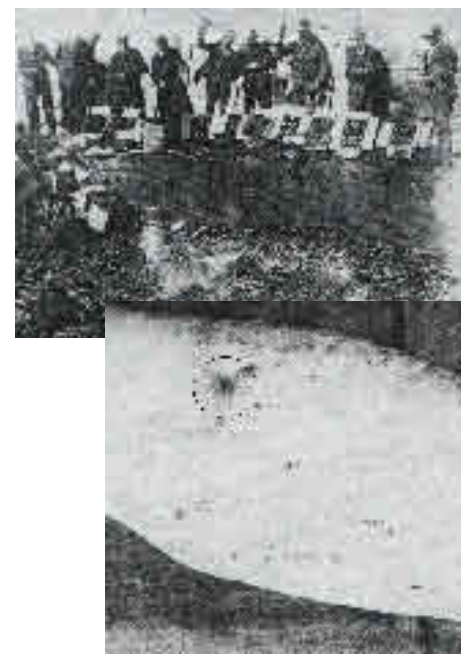
Prvý študent:

1. Trosky.
2. Áno
3. Áno, ponúkali mi ich.
4. Nie.
5. Poslala by som ho spať a ráno by som si s ním pohovorila.
6. V lekárstve áno.
7. Nie.

Druhý študent:

1. Podľa toho, či ide o mäkké, alebo tvrdé

Myslíme si, že záver si urobí každý sám, aby ste neboli tým naším ovplyvnený.

drogy. S mäkkými je to podobne ako s alkoholom – nie je to až tak strašné. Čo sa týka tvrdých, to som jednoznačne proti. Je to svinstvo. Chémiu neuznávam.

2. Áno.
3. Mám skúsenosti s mäkkými, tie sú v našom meste pomerne rozšírené a človek by sa čudoval, kto všetko, napr. „húli“, ...
4. Áno, hlavne s grassom. Čo sa týka iných, tvrdších drog, je to len záležitosť pár ľudí na tejto škole.
5. Nemám deti.
6. Áno.
7. Cigarety mi dosť vadia, tie by mohli aspoň poriadne zdraziť, aby ľudia nefajčili až v takej miere.

Tretí študent:

1. Niektorí sa chcú len zabaviť, iní majú nejaký problém.
2. Áno.
3. Áno, ale nie v Lipt. Mikuláši.
4. Nie.
5. –
6. Nie.
7. Nie.

Strach, radosť, stres, zábava, nádej ... To všetko sa dá zažiť v škole za jediný deň. O tom vedia rozprávať nielen študenti, ale aj profesori (veď aj oni boli raz študentmi ...) Presvedčte sa o tom sami.

Anketu, v ktorej bolo päť otázok sme položili 50 „gymplákom“ rôznych vekových kategórií a 10 „profákom“.

Tu sú naše otázky:

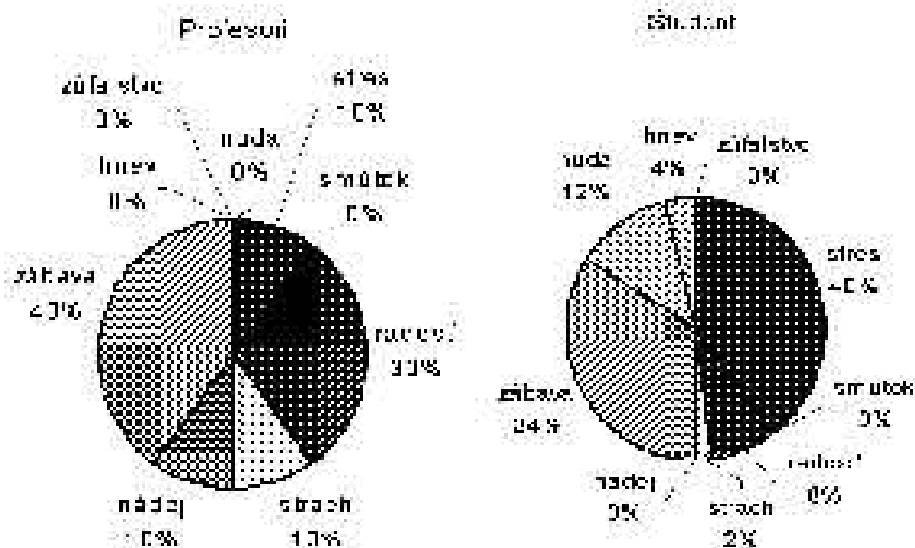
- 1) Sníva sa ti doma často o škole?
- 2) Hovoríš doma rodičom o všetkých známkach, ktoré dostaneš?
- 3) Plánoval/a si niekedy útek zo školy?
- 4) Hneváš sa na profesorov kvôli známke, ktorou ťa ohodnotili?
- 5) Čo najčastejšie zažíváš v škole?

a) stres, b) smútok, c) radosť, d) strach, e) nádej, f) zábava, g) nuda, h) hnev, i) zúfalstvo

A tu sú výsledky:

Číslo otázky	Študenti			Profesori		
	Ano	Nie	Občas	Ano	Nie	Občas
1	50%	68%	4%	30%	60%	10%
2	46%	54%	0%	90%	90%	10%
3	44%	56%	0%	20%	80%	0%
4	60%	34%	6%	40%	30%	30%

Piata otázka je v podobe grafov.

Ako vidno, časy sa menia. Terajší študenti (MY) zažívajú omnoho viac stresu ako profesori, keď boli v našom veku. Čím to asi bude? Možno je to len odstupom času, lebo na to zlé sa väčšinou zabúda.

- sally & milk -

Mara a 12 traktoristov

Mara žila s macochou aj s jej dcérou pod železničným mostom. Ako väčšina slušných dievčat pracovala v neporiadku alebo si zarábala podomovým predajom.

V jeden slnečný septembrový deň ju macocha poslala na pole po trochu zemiakov. A tak si Mara zobrala kýbel a motyku a podľahlo rovno za nosom. Keď prišla na pole, porozhliadla sa, či ju niekto nešpehuje. Keď nikoho nezbadala, začala kopať. Háčik bol len v tom, že to pole nebolo jej, ale patrilo JRD (jednotnému roľníckemu družstvu). Ako tak zbierala, prichytili ju traktoristi. „Čo tu robíš?“ zvolal prvý. „Si slepý alebo ti nedopaľuje? Zbieram!“ pokojne odvetila Mara. „Ale toto pole je súkromný pozemok!“ nedal sa ten prvý. „A?“ zručila Mara. No zbadala sa, že s týmito chlapmi by sa radšej nemala zahrávať, a tak na nich začala trochu inak. „A či ste už boli v mojom bare U POCTIVEJ DIEVKY?“ „Nie,“ povedal ďalší, „Prečo?“ A tak im Mara vysvetlila, na akú oblasť podnikania sa zamerala, sľúbila aj názornú ukážku, keď tu zrazu začalo pršať. Mara nemala pri sebe dáždnik, tak sa skryla do traktora. A vtedy jej to zaplo. Nie to v hlave, ale zaplo sa traktor. Mara preľaknutá, premočená, nevedela čo robiť. Traktor sa rozbehol dole kopcom. Keď Mara pochopila, že pochopila, bola taká rada, že od radosti zabudla, načo vlastne prišla. Sedela tam ako zmoknutá kura a pozerala sa pred seba. A tu zrazu sa pred traktorom objavil domček. No, bola to vlastne chalúpka a to pravá, perníková. Traktor vletel maximálnou rýchlosťou do kuchyne. Tu akoby zázrakom zastavil. Vlastne nebol to zázrak. Mara prestrihla štartovací kábel. Tak to videla v Baywatchi. Žeby konečne na niečo prišla? Nie, sprostí majú šťastie. Celá dolámaná vyšla z traktora a poobhliadla sa v kuchyni. Nikde nikoho. „Héj, je tu niekto?“ zrevala. Zistila však, že jej takmer odišli hlasivky, a tak si dala hašlerku. Ako tak hľadala smetný kôš, zbadala Klietku. V klietke boli Janko a Marienka. „Hej ty!“ zvolal Janko. Nevyznelo to však veľmi nebezpečne, lebo práve mutoval. Mara nemala rada tento pokrik, preto ju poriadne rozzúril. „Čo reveš ako blbý?“ nahnevane ho okríkla. Janko v tej chvíli sklapol, lebo do kuchyne (alebo do toho, čo z nej ostalo) prišla striga Jozefína, Marina stará známa, s ktorou praxovala. „Čo to tu máš za háved?“ zvedavo sa opýtala Mara. „Ále,“ znudene sa posadila Joža. „Také detváky, prichytila som ich tunelovať mi dom. Chystám si ich na večeru, dusené sú najlepšie. Veď vieš, mladé mäsko ...“ Mara vôbec nemala na nich chuť a dokonca sa v nej ozvalo čosi ako svedomie. Chcela deťom pomôcť. „Ty Joža, choď nazbierať drevo a ja ich zatiaľ vykostím,“ s úsmevom povedala Mara. „O.K.“ potešila sa Joža a už aj nasadla na svoj vysávač. O chvíľu jej nebolo.

Vtedy Mara otvorila Klietku a vypustila natešené deti. „Ale kam ubzíkujeme?“ nadhodila Marienka. „Neboj sa, mám traktor, pravý ZETOR,“ vypla hrud Mara, „Dáko ho už naštartujeme a“ nestihla dopovedať, lebo Janko vytiahol svoj skejboard. „Zdrhneme na ňom!“ „Ty na tom vieš jazdiť?“ začudovane sa opýtala Mara. „Tak asi!“ usmial sa Janko, „Vo voľnom čase, okrem pečenia báboviek a tunelovania domov na ňom jazdím o stosedem.“ Mara sa však jeho nápad nepáčil. Držala sa hesla, čím starší, tým lepší. „Choď si na tom sám! To chceš, aby som si na tom nabila...“, zvriskla Mara, „zuby?“ „Nie, ale trom to pôjde rýchlejšie,“ potichu povedal Janko. „To čo si tým chceš povedať?“ zazrela Mara na Janka. Ale to bolo nič proti tomu, že ujo doktorka jej zakázala jesť fazuľu „Nie, nie. Blbo som to povedal,“ krotko odpovedal Janko. „Tak neblbni a myslíš!“ zrevala Mara. „Ha, ha, ha!“ rozosmiala sa Marienka a to tak silno, že spadla zo stoličky a zhodila z kredenca fľašku. Nebola v nej vodka, neslintajte! Bola tam fazuľa. Ale to začala slintať Mara. A už fazuľa nebola. Teda bola, ale v Marinom žalúdku. A vtedy to rachlo! Mara si ulavila a chalúpka poľavila. Všetko vyletelo do vzduchu. Janko, Marienka a Mara tiež. Ako tak leteli do toho vzduchu, uvedomili si, že konečne ušli z toho odveci miesta. Lenže nemali povolenie na let, za čo ich ujo Dedo Mráz poriadne spucoval. Bol opitý a v septembri si myslel, že je december. Nakoniec sa však dohodli, že on im dá darčeky a oni jemu pokoj. A tak im dal ujo Dedo Mráz po darčeku. Ale už nič nemal, lebo mu, chudáčikovi opitému všetko ukradli straky a iná lietajúca háved.

- milk -

Čo je to ANTRAX

Po incidente v USA 11. septembra 2001 sa často spomína slovo antrax a podľa nás je čas, aby sme čo-to o ňom vedeli. A preto som požiadala o informácie odborníčku zo Štátneho zdravotného ústavu v Lipt. Mikuláši, RNDr. Katarínu Považanovú, ktorá mi dala veľmi cenné informácie, a keďže boli naozaj odborné, musela som si do ruky zobrať slovník cudzích slov.

Antrax (slezinná snet') je typická zoonóza (choroba, ktorú prenášajú zvieratá), ochorenie, ktoré primárne postihuje bylinožravce, ale vnímavé voči nemu sú prakticky všetky cicavce vrátane človeka. Vtáky okrem holubov a vrbcov, plazy, obojživelníky a ryby sú rezistentné (odolné), hmyz môže pôsobiť ako prenášač. Antrax je prakticky rozšírený po celom svete.

Úmrtnosť je veľmi vysoká predovšetkým u bylinožravcov. Ochorenie postihuje divo žijúce i domáce zvieratá a ľudí predovšetkým profesionálne exponovaných. Jeho pôvodca *Bacillus anthracis* (B.a.) predstavuje zároveň významný modelový organizmus pre bakteriológiu, molekulárnu biológiu, toxikológiu, imunológiu, patogenézu (vznik chorobného stavu) a epidemiológiu infekčných ochorení.

Zvierací antrax sa vyskytuje v akútnej, subakútnej a zriedkavo i v chronickej forme. Prežívavce a kone mávajú najmä akútnu formu ochorenia, psy, mačky, prasatá subakútnu až chronickú. Pri akútnej forme zvierat predtým úplne zdravé hynú v priebehu niekoľkých hodín v horúčke, svalových kŕčoch, s poruchami dýchania a krvácaním z telových otvorov. Subakútnu formu sprevádza horúčka, rýchle dýchanie, anorexia, rýchly pulz, enteritída (zápal tenkého čreva), kolitída (zápal hrubého čreva) a opuchy, ktoré trvajú 3-7 dní a vedú k smrti. Chronická forma je charakterizovaná lokalizovaním B.a. v lymfatických uzlinách najmä okolo priedušnice, čím sa podstatne sťažuje dýchanie, ktoré sa ďalej komplikuje bakteriémiou (prítomnosť baktérií v krvi) a následnou toxémiou. (otrava krvi) Sú známe aj prípady črevnej formy antraxu zvierat vo forme ťažkej akútnej gastroenteritídy najmä u mäsožravcov a všežravcov.

Pri ľudskom antraxe v akútnej forme sú klinické príznaky ochorenia netypické, vždy sa zistí septikémia (zvýšený počet bielych krviniek v krvi), obvykle krvácanie z nosa, úst a konečníka. Pri pitve sú na rôznych orgánoch lézie (porucha) a slezina je zväčšená, má vzhľad čučoriedkového džemu a má krehkú konzistenciu.

U ľudí sa najčastejšie vyskytuje kožná (95%), relatívne najľahšia forma antraxu, pri ktorej spóry B.a. (štádium baktérie, ktoré jej umožňuje prežiť za extrémnych podmienok) vstupujú do org. cez poranení pokožku. Ochorenie sa prejavuje ako modročierny vred s opuchom a nekrotizujúcim (odumierajúcim) stredom. Pri črevnej forme spóry preniknú do organizmu s obvykle sekundárne infikovanou potravou a ochorenie sa prejaví horúčkou, vracaním a krvavými hnačkami. Najťažšia je pľúcna forma (v 80% smrteľná), pri ktorej vdychnuté spóry preniknú do pľúcnych alveol a odtiaľ do lymfatických uzlín, vyklíčia do vegetatívnej formy, v krvnom obehu sa rozmnožujú a spôsobia toxémiu, pri ktorej do 24 hodín nastáva smrť.

Pri liečbe treba kombinovať antibiotiká s podaním špecifického antitoxického séra. Ani podaním veľkých dávok účinných antibiotík sa nedá zabrániť smrti na toxémiu.

Bacillus anthracis na krvnom agare (živná pôda s prídavkom baranej krvi) vytvára veľké sivasté kolónie nepravidelného tvaru s drsným povrchom a sklovitým leskom, bez hemolýzy (rozpad červených krviniek).

Dúfam, že sa mi aspoň trochu podarilo ozrejmiť vám problém okolo pojmu antrax a chcem veľmi pekne poďakovať ŠZÚ za informácie.

- carrie -

Mobily a žuvačky

„Čfrrn,“ zvoní. Ale toto zvonenie neohlasuje koniec hodiny, ale to, že niekto niekoho zháňa. No nevybral si správny moment. Volať niekomu cez hodinu matiky a este počas písomky je dosť riskantné. Je totiž zakázané nosiť do školy mobily. „Čfrrn,“ ozve sa znova. Žiaci sú nervózni. Obzerajú sa po triede a hľadajú toho, kto je taký neschopný a nevie si rýchlo vypnúť mobil. „Čfrrn,“ tretie zvonenie. Koniec tomuto vyrušovaniu urobí pani profesorka osobne. Zo svojej kabelky bleskurýchle vytiahne mobil a stlačí nejaké tlačidlo. Všetci žiaci na ňu vrhnú začudované pohľady a ona len zahlási: „Pokračujte, nedajte sa vyrušovať. Máte ešte päť minút.“ Žiaci ako diví začnú počítať aj zvyšné príklady. No a profesorka medzitým z kabelky vytiahne balík žuvačiek a na podporu sviežeho dychu si jednu vloží do úst. O dve minúty pokojne povie: „Koniec písomky,“ a po zozbieraní papierov len odíde z triedy.

Na druhý deň na hodine fyziky.

Pred tabuľou stojí žiak. Odpovedá. Alebo lepšie povedané mlčí. Trápne ticho po profesorovej otázke preruší opäť zvonenie mobilu. „Kto tu má mobil?“ zaujíma sa profesor. Vtedy sa jeden žiak zohne, pohrabe sa v taške a už nastane ticho. „... k tabuľi,“ volá profesor nemenovaného. „Viete, že nosiť mobily do školy je zakázané?“ Žiak žviakajúc žuvačku prikývne. „A to isté platí o žuvačkách,“ zvýši hlas profesor. „Myslím, že ste kandidátom na pokarhanie. Vráťte sa na miesto.“ A hodina „šťastne“ pokračuje až do konca.

Čo z toho vyplýva? To, čo je žiakom zakázané je profesorom povolené? Tak sa zdá. A platí to aj opačne? Kto vie...

Žuvačky - áno či nie

Ako ste si už všetci stihli všimnúť, žuvanie žuvačiek počas vyučovania je na našom gymnáziu zakázané. No väčšina študentov sa drží starého známeho pravidla: Zákazy sú nato, aby sa porušovali. Prečo je to tak? Návyk? Alebo v tom hrá úlohu aj chuť, ktorá osviežuje dych? Možno, ale je známe, že žuvačka má priaznivé účinky nielen na zdravie, ale aj myslenie! A to sa nám, tvrdo skúšaným gymplákom, celkom zíde...

Pár dôvodov, prečo žujeme žuvačky:

- osvedčia sa ako ochrana pred zubným kazom (ak po každom jedle aspoň 20 minút žujeme žuvačku bez cukru, obmedzíme tvorbu zubného kazu až o 40 percent)
- osviežujú dych
- žuvanie žuvačiek je dobrou prevenciou paradentózy, už 10-minútové žuvanie podnieti prerušenie zubného ložiska
- tlmiť nepríjemný podtlak a pretlak v strednom uchu
- žuvanie odbúrava stres
- podporujú prerušenie mozgu, čím sa zvyšuje sústredenie

Nie sú všetky tieto body dôvodom, aby bolo žuvanie žuvačiek povolené? Veď to, že žujem žuvačku si nemusí všimnúť ani môj spolusediaci, nie to ešte profesor.

Povolenie žuvačiek na hodinách však nezáleží len od profesorov, ale aj študentov. Je na nás, aby sme sa pri žuvaní žuvačiek správali nenápadne a hlavne nehlukne. Keď splníme tieto dve podmienky, potom by sme mohli žuvačku kľudne nechať, nech nám osviežuje dych a podporuje myslenie napríklad aj na písomke.

- sally -

Ľuboš Velebný, 19 rokov, reprezentant Slovenska na majstrovstvách sveta hokejistov do 20 rokov, momentálne hráč Belleville Bulls. (za správnosť názvu neručím) OHL ontario hockey league v exkluzívnom rozhovore len pre GUČ ... nielen o hokeji ...

Majstrovstvá sveta v hokeji do 20 rokov sa skončili pred necelými 2 týždňami, a tak dojmu sú, povedzme, ešte čerstvé. Mal si problém s aklimatizovaním sa do stredoeurópskeho prostredia?

Áno, všetko je ešte v živej pamäti. Trochu problémy s aklimatizovaním boli, ale tie po 2-3 dňoch zmyzli. Ďalšie malé problémy boli s pravidlami, keďže v Kanade sú trochu odlišné, ale aj na to sa dalo po pár tréningoch zvyknúť.

A čo kolektív. Tréner vás chválil, že po zápasoch držíte pokope, že ste tím. Bolo to naozaj také ideálne?

Naozaj sme vytvorili jeden veľmi dobrý kolektív, v ktorom bola radosť hrať. Všetci sme držali za jeden koniec povrazu na lade aj mimo neho. Užili sme si medzi sebou kopec zábavy.

Určite to bolo veľké sklamanie, keď ste po výhre v skupine nepostúpili do finále. Mal si nejaký spôsob odreagovania sa?

Naozaj to bolo pre nás všetkých veľké sklamanie a bolo ťažké sa s tým vyrovnáť. Odreagovať sa bolo ťažké. V hlave boli stále myšlienky, že ako málo stačilo k tomu, aby sme sa dostali do semifinále my a nie Švajčiari. Človek na to myslí ešte aj dnes.

Mali ste pred zápasom s chalanmi nejaký rituál?

Nejaký špeciálny rituál sme nemali. Pred zápasom sme sa vždy všetci navzájom hecovali. Ale každý hráč má pred zápasom svoje rituály, ktoré dodržiava. U každého je to, ale niečo iné.

Silvester ste tiež nemali nejak oslavovaný vzhľadom na zápas 1.1. Si typ na tiché oslavy príchodu nového roka alebo si na veľké akcie?

Silvester sme trochu oslávili 30. decembra po poslednom zápase v základnej skupine. Na silvestra sme si pripili o 22:00 šampanským a išli sme spať, aby sme boli pripravení na štvrtfinálový zápas so Švajčiarskom. Mne osobne je jedno či je oslava nového roka malá, alebo veľká, hlavne nech mám okolo seba ľudí, kt. mám rád a je mi s nimi dobre.

Témou tohto čísla GUČu sú drogy, stretol si sa ty osobne s nejakými?

S drogami sa človek v dnešnej dobe stretne všade, takže aj so mnou je to podobné.

Predstav si, že by tvoje dieťa prišlo domov opité, ako by si to riešil?

Asi ako každý rodič. Nebol by som tým veľmi nadšený. Ako by som to riešil? Naozaj ťažké odpovedať. Asi by som sa skúsil o tom nejak normálne porozprávať a vyjasniť si to. DÍK. CMUK ...

Na tejto strane máte možnosť prečítať si výroky profesorov a študentov a nejaké vzájomné dialógy. Študenti:

- Vonku fúka taký vietror, že ani nohou neotočím.
- Na hodine literatúry: Róm a Júlia.
- Bože, aký mám škrekľavý hlas.
- Sadnite si ženy!
- Pán profesor, to sa ale nedá nájsť si len tak dievča. (výrok osoby ženského pohl.)

Profesori:

- Hej, prebuď sa, Easy ti platí.
- Deväť voltovú baterku môžete oblizovať celý deň.
- Zakreslite najvyššiu výšku a najnižšiu nízku.
- Ak si otvoríte knihu a prezriete si túto látku, zistíte, že je to veľká divočina.
- Chceli by ste byť múmia? Ležte rovno, ste zabalení, aby vám nebola zima, mozog máte vedľa.
- Keď ideme snehom nahor (do väčšej nadmorskej výšky), teplota sa zvyšuje, či vlastne znižuje, no ... a čo keď ideme (v tej istej výške) na východ?
- Všetci keby bol jedovatý, tak by sme tu boli všetci už hore kopytami.
- Erža, ty nemusíš dávať pozor? Tak príď sem len na skúšky a hotovo. Chod' ta, zarábať dade.
- Ako ti palec môže ukázať veľkosť?
- Vieš, to už by bolo veľmi zle, keby si sa nevedel pomodliť.
- Jazero je jazero ...
- Tak dobre mu šepká a on hehehe.
- Keď vám budem nadávať, to tiež napíšete?
- Dúfam, že s tým nebudete manipulovať, lebo vás to ovalí po hlave.
- Ak je to storočný vôl, tak ho neuvaríš.
- A už sme v keli, že?
- Zabúdať je ľudské, keby sme nezabúdali, tak scvokneme.
- Ja nie som psychický pokémon.
- Dakto dostane po itíi.
- Možno existuje lopta, ktorá má hmotnosť ako ty.
- To je (chvíľu pauza) potom nie.
- To sú bakule, to je nie žiadne číslo.
- Príležitostne sa predávam.
- Pod' mi to Erža ukázať, s čím?

Rozhovory medzi profesormi a študentmi: Profesor – P, študent – Š.

Š: Pán profesor, vy ste učili aj Eržu, však?

P: Nespomínajte meno diablovo. Najkrajšie hodiny boli, keď nebol v škole.

P2: Aká je bylina, čo neplesnivie?

Š2: Plesnivec.

P3: Čo znamená mať srdce na dlani? Aký je to človek?

Š3: Chirurg.

P4: Chýbajúci sú kde?

Š4: Doma!!!!

P5: Liter pálenky by si medzi aké jednotky zaradil?

Š5: Hmm ...

P5: Ešte len o litri hovoríme a ty si už na mol.

P6: Erža, čo je to elektronegativita atómu?

Š6: Dôležitá vlastnosť atómu.

P6: Šalamúnska odpoveď.

Prosím Vás, nikoho sme nechceli uraziť a meno Erža je len obrazné, žiadna konkrétna osoba!!!

- Redakčná rada -

Andrejka Krevová (20), pod týmto menom sa skrýva zdravotná sestra, ktorá je nielen dobrý človek (vlastná skúsenosť), ale bola aj taká ochotná, že so mnou prežila chvíľu, aby sme vám spoločne mohli priblížiť (aspoň trochu) prácu zdr. sestry.

Mohla by si nám povedať, ako dlho a na akom oddelení nemocnice pracuješ?

Začala som pracovať hneď po maturite. Nastúpila som na infekčné odd., kde som pracovala jeden a pol roka a pol roka som zastupovala na chirurgickom odd.

Nechcela si pracovať na inom oddelení?

Charakter práce je na každom odd. úplne iný, ale na každom pracovisku nemocnice je to rovnako zodpovedné, náročné, aj pekné. Keď môžete človeku pomôcť, je to pre vás nezabudnuteľný pocit.

Ako si vedela, že chceš byť práve zdravotná sestra?

Už ako dieťa som kvôli zdravotným problémom strávila veľa času v nemocnici. Detským pohľadom som vnímala, čo je choroba, bolesť, plač, sestričky, lekári. Vytvorila som si k tomu vzťah a vždy som chcela pomáhať ľuďom tak ako oni mne.

Hovorí sa, že práca zdr. sestry je často náročnejšia ako práca lekárov. Mala si niekedy takýto pocit?

Nikdy sa nedá povedať, že práca sestry je náročnejšia ako práca lekára. Pacient dáva svoj život do rúk lekára (s dôverou sa obracia k zdravotníkovi o pomoc) a lekár dáva pacienta do rúk „nám“ (tie úvodzovky sú veľmi dôležité!!!). Lekár sa spolieha na našu stopercentnosť, pohotovosť, predvídavosť, schopnosť konať rýchlo. V lekárovi a sestre by mal pacient vidieť múdrych, vzdelaných ľudí, ale hlavne láskavých pracovníkov, kt. záleží na ozdravení pacienta. Zdravotnícki pracovníci zabezpečujú starostlivosť o človeka od počatia až po smrť, v zdraví aj v chorobe.

Stalo sa ti, že si omdlela alebo ti prišlo zle?

Neomdlela som nikdy, ale zle mi niekoľkokrát prišlo. Napr. na operačnom sále, kde bol veľmi ťažký vzduch alebo pri vzhľadnutí pacientky s veľmi, veľmi ťažkou diagnózou, o ktorú sme sa mali postarať.

Často si pacienti myslia, že personál

„Pacient má okrem svojej choroby aj telesný, duševný, sociálny rozmer ako každá ľudská bytosť.“

nemocnice je vinný za ich chorobu. Vynadal alebo kričal na teba niekedy nejaký pacient?

Áno, už sa mi to stalo. Treba si uvedomiť, že chorobu sprevádzajú negatívne citové zážitky, bolesť, strach, úzkosť. Pacient má okrem svojej choroby aj telesný, duševný, sociálny rozmer ako každá ľudská bytosť. Tieto rozmary sú zraniteľné chorobným procesom, vlastnou chorobou, následkami ochorenia, následkami liečby.

Nerobia ti nočné služby problém v tvojom biorytme?

Je to pre mňa obrátený biorytmus, ale dá sa na to zvyknúť.

Nechcela si niekedy vyskúšať iné povolanie?

V rámci zdravotníctva áno.

Čoho sa majú študenti vyvarovať, aby sa nedostali na vaše oddelenie?

Tak po prvé: Každý človek rozhoduje o svojom zdraví správnou životosprávou, bojom proti škodlivým návykom, ale aj striedaním práce s oddychom. Po druhé: Mali by sme vedieť zákl. poznatky civilizačných ochorení a ich predchádzanie (dúfam, že to bude v budúcom čísle).

Po tretie: Prevencia proti hepatitíde A,B. Po štvrté: Nepreceňovať kliešťové ochorenia. Po piate: Včas prísť s problémom alebo s ochorením k lekárovi. A po šieste: Ješť vitamíny, otužovať sa, vhodne sa obliekať, zvlhčovať vzduch, vetrať, dodržiavať hyg. návyky, mať vhodný životný štýl a sociálne prostredie.

Čo si myslíš o drogách? (to slovo drogy je podstatné)

Kto o tom vie a rozmyšľa, že by to vyskúšal, tak je to pre neho tichý zabijak. A kto o tom vie a robí to, tak je to pre neho zabijak.

Stretla si sa s človekom, ktorý ich vyskúšal?

Áno.

A akú radu by si nám dala do života?

Zdravie je dobro, o ktorom nevieme, pokiaľ ho nestratíme. Nikto nevie, kedy príde a nikto nevie, kedy odíde.

Andrejke veľmi pekne ďakujem a dúfam, že s tým budúcom číslom len žartovala. Popríklad sa teším na ďalšiu spoluprácu.

- carrie -

Navštívila som môjho starého priateľa, študenta GMMH a reprezentanta SR vo vodnom slalome, Alexandra Slafkovského, aby som mu položila pár nasledujúcich otázok.

Ako si sa dostal k slalomu?

„V kočiку.“ Keď som bol ešte v kočiку, mama ma vozievala na kanál a ja som tam dokázal stráviť hodiny pozeraním sa na vodu a kajakárov, tak ma nakoniec v šiestich prihlásila do „krúžku“.

Aké úspechy máš za sebou?

To by som sa musel asi obzrieť, ale myslím, že by sa tam našli medzi tými najdôležitejšími také, ako juniorský majster sveta, Európy a vicemajster sveta a Európy, ôsme miesto na svetovom pohári seniorov atď.

Čo ťa čaká, aké podujatia?

Maturita (aspoň dúfam) a čo sa týka športu, tak by som chcel okúsiť chuť ATÉNSKEJ olympiády, ale ďalšiu sezónu sa chcem pripravovať na majstrovstvá sveta vo Francúzsku a majstrovstvá Európy v Bratislave atď.

Čo budeš robiť medzi sezónami?

Ako nám kedysi povedali: učiť sa, učiť sa, učiť sa!!! A pomedzi to sa zúčastňovať tréningov zimnej prípravy na ďalšiu sezónu. A aby som nezabudol, ako správny študent, flákať sa.

Kde všade si bol?

Už môžem povedať, že kade-tade, chýba mi len Ázia, kde je však na ďalšiu sezónu plánované prvé kolo svetového pohára (v Číne), ak by som sa tam dostal, tak už by som bol na všetkých kontinentoch.

Čo bláznivé si zažil?

Je toho fakt veľa a bolo by to na dlhé spomínanie, pretože zakaždým sa voľačo vyčudí. Ale určite bolo zaujímavé, keď si v Afrike pštros zmyslel, že si zastaví mikrobús s loďami na streche, aby si ho obzrel z blízka a my sme zostali v nemom úžase, keď s tou malou hlavou pozeral cez predné sklo, čo alebo kto tam je

Kde sa ti najviac páčilo?

Zamiloval som si africkú a austrálsku krajinu, ktorá bola naozaj úžasná ...

Ako sa ti páči na našej škole?

Každopádne patria tieto štyri, resp. päť rokov na našej škole za zatiaľ najkrajšie obdobie môjho života v tejto slnečnej sústave.

Ako sa pripravuješ na maturity?

Psychicky už od prvého, ale v tomto období musím čo najskôr dokončiť za druhý polrok štvrtáku a stihnúť sa naučiť na matury.

Čo plánuješ do budúcnosti?

Postav dom, zasad' strom ... Plánujem mať radosť zo života, viac si neodvažujem naplánovať.

Chcel by si byť radšej bohatý a chorý alebo chudobný a zdravý?

Keď som bol malý, tak som si dosť vytrpel, čo sa týka choroby, a preto si myslím, že zdravie sa nedá zaplatiť ani kúpiť.

Máš nejakého obľúbeného profesora a prečo?

No predsa všetkých, u ktorých budem maturovať!!! (dúfam, že to budú čítať) Nemal som možnosť spoznať všetkých

a myslím, že každý je svojím spôsobom dobrý, treba mať správny uhol pohľadu, dopadu a odrazu ...

Ako sa staviaš ku drogám?

Tak, aby som nespadol ... Otázka drogy je v dnešnej dobe veľmi frekventovaná nielen v normálnom živote, ale aj v športe. Som absolútne proti droge v športe ako forme dopingu a čo sa týka drogy normálneho života, tak to je si myslím o umení hodnôt. Všetko na tomto svete je svojím spôsobom droga, len je na každom z nás, kto si akú vyberie, pretože jedna droga dokáže eliminovať tú druhú, len je otázne, ktorá príde skôr, či tá dobrá alebo tá zlá. Ja som natrafil na tú lepšiu (športovú) ako prvú, a preto nemám problémy s inými drogami. Každý z nás bude mať v živote veľký problém, ktorý bude musieť riešiť, ale len ten najslabší ho bude riešiť drogou

Ďakujem za rozhovor a prajem ti veľa šťastia pri maturite.

- jenna -

Debatný klub

Možno niektorí z vás už vedia, o čom sa v tomto článku bude hovoriť, pretože debatný klub na našej škole už fungoval, ale potom nastali menšie komplikácie a klub musel zaniknúť. Avšak neprešiel ani rok a debatný klub je opäť populárny. Hneď vám aj vysvetlím (pre tých, ktorí nevedia) prečo.

Začiatkom septembra som navštívila p.p. Kováčikovú, ktorú som požiadala, či by nebola ochotná viesť náš klub a trochu nám s tým pomôcť, pretože sme oficiálne zaregistrovaným klubom pod Slovenskou debatnou asociáciou (SDA) a obnáša to aj určitú zodpovednosť za nás študentov, keď chodíme na regionálne a popripade národné súťaže (preto popripade, lebo na národnom kole sme ešte neboli), ale aj zodpovednosť za peniažky, ktoré nám prideliť. P. p. Kováčiková súhlasila, za čo jej budem ešte veľmi dlho vďačná. A preto sme sa celí nažhavení a plní elánu mohli pustiť do debatovania.

Začiatok ako vždy, bol veľmi ťažký, pretože sme nevedeli poriadne ani pravidlá, ale pani profesorka v októbri navštívila seminár, na ktorom jej pravidlá vysvetlili a povedali aj tému na najbližšiu regionálku. Začali sme študovať potrebné materiály a keď prišiel deň „D“, poniektorí nevedeli ani svoje meno a niektorí sme boli nervózni (len pre vašu informáciu, na regionálku chodia vždy len traja debatéri plus tréner). Na naše počudovanie, ale aj uspokojenie, sme z deviatich skončili tretí. Ak sa aj na ďalšej regionálke umiestnime v prvej dvojke, máme šancu ukázať naše schopnosti na národnom kole. (Ozaj, fotografie z regionálky sú uvedené nižšie.)

To by boli súťaže, ktoré sme absolvovali, alebo ktoré by sme chceli absolvovať. Prejdem k činnosti, ktorú SDA nazýva „Týždeň debatných klubov“, v rámci ktorej sme poriadali dňa 7.12.2001 ukážkovú debatu u nás v škole. Veľmi nás mrzelo, že tam mohlo byť len tak málo tried a študentov, ale prekričať viac ľudí by bolo asi nemožné a museli by sme obsadiť väčšiu miestnosť, ako bola trieda 2.D. Ak ste si nevšimli, vtedy ten veľký transparent na nástenke, tak vám pripomeniem, že sme debatovali na rovnakú tému, aká bola aj na regionálke: Integrácia Slovenskej republiky do NATO je pre Slovensko výhodná. Boli sme pomešané tímy profesori so študentmi a jediné, čo si z toho pamätám, je, keď mi p.p. Marko povedal: „Začína sa mi to páčiť!“

A na záver Vám chcem povedať (respektíve napísať), že je to perfektná vec a každý, kto by sa chcel o tom dozvedieť viac, má možnosť prísť každý pondelok o druhej hodine do triedy primy. Všetkých Vás pozývame!

- carrie -

To sme MY.
„Úspešná“
výprava
debatérov spolu
s p. p.
Kováčikovou na
regionálnej
súťaži v Brezne.

To je štvrtá debata a zároveň aj posledná,
ktorú sme (poniektorí) v ten deň absolvovali.
A samozrejme, že sme ju vyhrali.

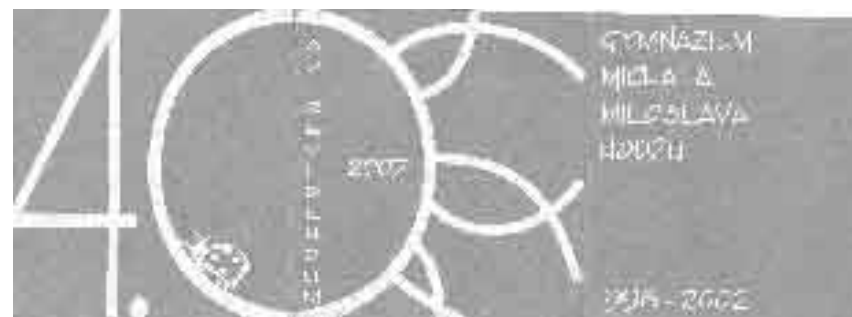
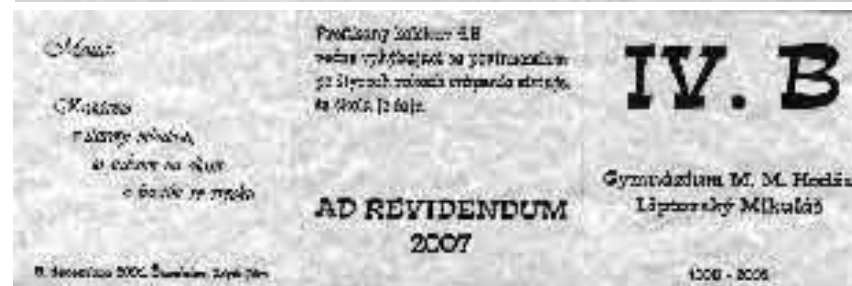
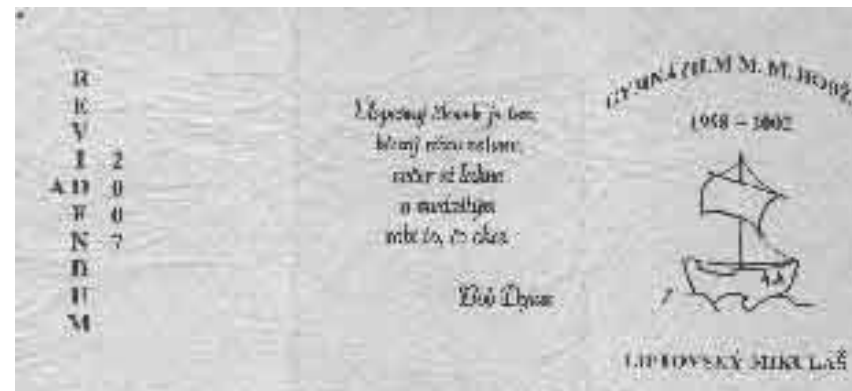
A už sme
pri
fotografii,
ktorá
vznikla na
exhibičnej
debate a na
ktorej
môžeme
vidieť
debatérov,
kolegov, ale
hlavne
manželov.
No nie sú
sympatickí?

Tu vidíme p.p. Laučíka, ako sa snaží, presvedčivo
gestikulovať.

Niektorí sme
boli (okolo
jedenástej
hodiny nočnej)
už pekne
unavení, ale
úsmev z tváre
nám
neodchádzal.

Stužková 4.A (... alebo všetko trochu inak)

Hmmm, nová redakčná rada poprosila nás (žeby štvrtákov) o niekoľko „zmysluplných“ slov o stužkovej, našej stužkovej, hehe A keďže je to už dosť otrepaná téma (och prepáčte), tak by bolo vhodné zobrazit' ju v iných dimenziách.

A naozaj, všetko ako keby sa pohybovalo v inej dimenzii ... Všetk už len pohľad na človečikov vyobliekaných v spoločenských šatách dal zabráť. Ale pre očičká vhodná potrava. Žiadne jeansy, len skoro polo-dospelí s bojzlivým pohľadom, ktorý sa postupom večera u mnohých menil na červenú ríavu. Významný večer, aspoň sa zdal. Ale čo, keď to ubehlo tak rýchlo? Nuž čo. Privítal nás hotel Máj v Lipt. Jáne. Udychnaných a nervózných, tie mokré ruky ...

Pousmievali sme sa, a zrazu sa na nás ocitlo niečo nové, zelené, nepoznané a pritom tak dôverne známe a k tomu samozrejeme pohár šampanského. Samozrejme sa vyskytlo mnoho kixov, odimprovizovaný program (to sa nemá prezrádzať), no dúfame, že zaujal. Jedlo a pitie nás prinútilo obľízať si pršteky. A čo bolo potom? Voľná zábava, kt. sa skončila o 4 ráno, pre niek. až o 7, ako komu vyšlo ... (dá sa prísť domov aj o 10-tej)

Stužková by mala byť akousi rozlúčkou s detstvom, avšak dieťaťom ostávame navždy. Je to v nás, sme mladí, horliví, pokúšaní, dospelí .. a deti. Vďaka všetkým rodičom a p. profesorom a p. profesorkám. Obzvlášť by sme chceli poďakovať p.p. Bartošovej s manželom, p.p. Oškovej, p. zástupcovi Škorupovi a manželom Tischerovcom, kt. sa našej slávnosti aj osobne zúčastnili.

- kolektív 4.A -

4.B excelovala

Obleky, kravaty, Antošovský dojatý, ...

Dievčatá zmenené šatami na dámy ...

Takto asi vyzeral večer 8.2.2001 v hoteli Ďumbier, ktorý sa hlboko zaryl do srdc nielen nás študentov, ale i prítomných „trýzniteľov“ našej 4.B, samozrejme i rodičov. Začiatok = veľký chaos (nebol nástup, sviečky, ...), pokračovanie = nástup, inte lektuálne príhovory, slzy v očiach tam prítomných, túžba po prípitku a o pól tóna nižší gaudeamus, roztrasené kolena počas rodičovského a profesorského tanca. Bombasticko – geniálno – fantastický program a konečne finále = zatknutie a následný súd nášho milovaného, obľúbeného biológ a telocvikára p.p. Antošovského, ktorému sme dokázali, že NIE SME ZLÍ (našími hlasivkami). A potom začala perfektná zábava, o ktorú sa po celý čas staral dlhovlasý good-looking DJ Marek so svojím asistentom. Náladička pokračovala aj v pondelok ráno, kedy sme sa dopchali zvyšnými koláčmi a spravili sme najväčší rámus zo všetkých. Náš tanec zožal obrovský úspech najmä u p. zástupkyne.

- kolektív 4.B -

Keby som mal hodnotiť stužkovú 4.C jednou vetou , povedal by som : „Vyšlo nám to.“

Nie som typ človeka , ktorý by zbožňoval akcie s množstvom ľudí , no na našej stužkovej som sa cítil absolútne v pohode – D. J. bol O.K. , celý večer panovala perfektná atmosféra aj program nám vyšiel.

A preto: „sa mi navždy zachová v pamäti stužková“.

P. S.Ďakujem všetkým , ktorí urobili našu stužkovú nezabudnuteľnou (veď oni sa nájdú)

- Ján Žiška, 4.C -

Zamyslenie sa nad stužkovou

Asi poznáte ten pocit, keď po niečom veľmi túžite, keď si myslíte, že nejaká vec bude taká výnimočná, aby mohla zmeniť váš život ... a potom to príde a je to úplne iné, ako ste si to predstavovali. Niekedy vás šokuje, ako rýchlo môžu udalosti ubehnúť. Viete, oktávom sa nestáva tak často, aby mali stužkovú.

Vlasatí alebo lúp-lupoví (ak je to zle, ospravedľujeme sa, nedalo sa to prečítať), majúci životne dôležité problémy alebo úsmev na tvári, pretancovali sme sa až k momentu, keď si začíname uvedomovať, že pupočnú šnúru s detstvom, rodičmi, školou a sebou navzájom raz musíme prerušiť. Ako povedali Budo a Barča vo svojom príhovore – 1,2,3,4,5,6,7,8 a skončilo sa to. (veľmi chceme poďakovať p. školníkovi za mimoriadnu ústretovosť pri nadvíčaní nášho programu)

Toto nie je opis našich nervózných grimás „prirodzených“ pohybov na nástupe, programu (mimochodom aj „kocky“ vedľa zatancovať kankán), nášho dojatia, smejúcich sa rodičov a ostatných vecí, ktoré niečo hovoria iba nám ... je to vlastne iba taká moja malá reflexia, pocit.

Viete, niektorí z vás možno nadávajú na školu, ale ja som zistila, že mi bude chýbať. A nielen to, budú mi chýbať ľudia, s ktorými som stávala zatiaľ podstatnú časť svojho života, triedny (zistila som, že nás má tak rád ako my jeho), klebetenie cez prestávky, strach na začiatku hodiny pred skúšaním, školské platonické lásky, konečne piatok, úľava a zábava, moja trieda, moje spomienky, Zuzka vedľa v lavici. Ďakujem za všetko, mám vás rada.

- Ivana Popovičová, oktáva -

Na rozlúčku

Sníval sa mi sen.
Iba jediný s tebou.
Prišla som na zasneženú pláň.
Bolo tam zrkadlo,
pozrela som naň.
Nemalo rám,
stálo v strede.
Videla som sa v tebe.

Okolo mňa sneh,
leto v zrkadle.
Nevidela som sa
na skle,
nevidela som nič.
Len tvoje oči.
Dávali mi zbohom
a sen sa pretrhol.
Vtedy si sa ku mne sklonil
na perách s bozkom.

Na rozlúčku.

Xxx

Tóny sladkej symfónie
ako minulosť
vracajú k nám melódie
- spomienku na mladosť.

Mali sme pocit, že dotkneme sa hviezd,
šeptajúc im naše priania
a sediac vôkol blčiacich sviec
vystreli sme ruku
a zacítili silu sna.

Odrazu nás Mesiac viedol,
úsmev hviezd nás zarmútil.
Ktovie prečo súmrak zbledol,
keď sen sa s nami rozlúčil.

Barbora Skubíková, 1.A

Priatel'ia?

Má rád, dokonca miluje,
bojí sa , že sa niečo stane,
s ním? Nie!
S priateľmi, či so známymi
už ani sám nevie.

Chce ich vidieť, chce ich počuť
a oni len kráčajú, preč.
Ako letná láska,
ale bolí to omnoho viac.

Skrčili a zahodili papier do koša,
popísaný spomienkami a minulosťou,
perom, ktoré sa nedá zmazať.

Kryjú sa za kríčky,
aby to nevyzeralo tak úboho,
bolí to, tak strašne to bolí.

Trpké slzy mu tečú po tvári,
neotočia sa za starými priateľmi,
idú priamo, to už nie sú
priatel'ia, len torzá na papieri.

Anjel

Líha si večer,
rozpráva sa s anjelom,
vidí tmú a nekonečné prázdno.
Premieta si šedý film,
cíti mokré vankúš od slzy
a anjel sa len smeje.

Ovinie sa okolo periny,
skrčí sa a nevidá ani hlások.
Vánok z okna mu chladí nohy,
kvapky dažďa klopajúce na okno
ho privádzajú k otázkam,
anjel mlčí.

Vedomie je unavené,
posledný bozk do prázdna,
jemný dotyk, ešte pár slz
a dobrú noc.

- carrie -

